

C-215/21. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2021. április 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria
(Las Palmas de Gran Canaria-i 2. sz. elsőfokú bíróság,
Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. március 12.

Felperes:

Zulima

Alperes:

Servicios Prescriptor y Medios de Pagos E. F. C. S. A. U.

[omissis]

V É G Z É S**AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA ELÉ ELŐZETES
DÖNTÉSHOZATALRA UTALÓ VÉGZÉS**

[omissis] [Az eljárás, a kérdést előterjesztő bíróság és a felek megnevezése]

TÉNYBELI ELŐZMÉNYEK

ELŐSZÖR. – E bírósághoz Zulima rendes eljárás iránti keresetet nyújtott be a SERVICIOS PRESCRIPTOR Y MEDIOS DE PAGOS E. F. C. S. A. U. (korábban EVOFINANCE E. F. C. S. A. U.) kereskedelmi társasággal szemben A HITELSZERZŐDÉS SEMMISSÉGÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA ÉS A KÖVETELÉSE MEGFIZETÉSE iránt, és a 93/13/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének b) pontja alapján azzal érvelt, hogy e szerződés keretében olyan célból járt el, amely kívül esik üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén, éppen ezért fogyasztónak minősül.

E keresetben a felperes az alperessel, a Servicios Prescriptor y Medios de Pagos E. F. C. S. A.U-val 2016. szeptember 21-én kötött megújulóhitel-szerződés uzsorás szerződés jellege miatti semmisségének MEGÁLLAPÍTÁSÁT kimondó ítélet meghozatalát kérte. A felperes kérte továbbá, hogy a bíróság KÖTELEZZE az alperest a ténylegesen rendelkezésre bocsátott tőke/hitelkeret és a ténylegesen visszafizetett összegek különbözetének megtérítésére, amely [eredeti 2. o.] meghaladja az említett szerződés kapcsán felvett tőkét, beleértve az ítéletben meghatározottak szerint mind az ügyleti kamatokat, mind a fizetendő díjakat, mind pedig a havi törlesztőrészek törvényes kamatokkal növelt összegét, és kötelezze a költségek viselésére. Az általános szerződési feltételeknek az ügyleti kamatokra vonatkozó kikötések átláthatóságának hiánya miatti semmisségének megállapítását kéri az európai irányelvek és az ezen irányelveket átültető jogszabályok alapján.

MÁSODSZOR. – [omissis][a nemzeti jog szerinti eljárási rendelkezések]

[omissis] [A]z alperes a beadványában a LEC (polgári perrendtartás) 22. cikke alapján a kereseti kérelemben foglalt követelések peren kívüli kielégítése okán az eljárás megszüntetését kérte, arra hivatkozva, hogy az alperes felmondta a szerződést, és jelezte, hogy az ügyfél a hitelkártyával semmilyen ügyletet nem hajthat végre; azzal érvelt továbbá, hogy megszüntették az adósság kamat- és díjfizetés címén fennmaradó részét, végül pedig kifejtette, hogy a visszafizetett összeg a felperes által kifizetett 326,04 euró összegű túlfizetésnek felel meg; végül kérte, hogy a polgári perrendtartás 22. cikke alapján ne kötelezzék a költségek viselésére.

HARMADSZOR. – A 2020. szeptember 11-i pervezető intézkedéssel és a polgári perrendtartás 20. cikke (3) bekezdésének megfelelően a bíróság helyt adott az eljárás megszüntetése iránti kérelemnek azzal az indokkal, hogy megszűnt a felperesnek a hatékony bírósági jogorvoslathoz fűződő jogos érdeke.

A felperes a beadványában kifejtett érvek alapján vitatja az alperes által állított peren kívüli egyezséget. [L]ényegében azzal érvel, hogy a kereset benyújtását megelőzően megküldte az előzetes kérelmét az alperes részére, aki arra nem válaszolt, és a követeléseinek nem tett eleget, másodsorban azt állítja, hogy valójában a követeléseinek peren kívüli kielégítése nem lehetséges, mivel a kérelme három kérdésre vonatkozik: a szerződés uzsorás jellege miatti semmisségének megállapítása, a jogalap nélkül beszedett összegek visszafizetése és a költségek viselése.

A felperes által kinyilvánított ellentmondásra tekintettel a 2020. szeptember 25-i pervezető végzéssel a feleket a polgári perrendtartás 22. cikke (2) bekezdésének megfelelően tárgyalásra idézték, amelyet 2020. november 19-ére tűztek ki.

NEGYEDSZER. – A bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az Európai Unióról szóló szerződés 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke és a Ley Orgánica del Poder

Judicial (az igazságszolgáltatásról szóló alkotmányos törvény) 4 bis. cikke alapján történő előterjesztését megelőzően, 2020. november 24-én végzésben úgy határozott, hogy meghallgatja az érintett feleket arra vonatkozóan, hogy az európai uniós jog milyen hatást gyakorol az eljárásra, és többek között meghallgatták a feleknek a 93/13 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének és 7. cikke (1) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos véleményét, a polgári perrendtartás 22. cikke szerinti, az eljárás peren kívüli egyezség vagy okafogyottság miatti megszüntetése esetén történő költségviseléssel összefüggésben. A felperes perbeli képviselője észrevételeket terjesztett elő, vitatva az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés szükségességét. Az alperes perbeli képviselője nem nyújtott be észrevételeket.

JOGALAPOK

[eredeti 3. o.] ELŐSZÖR. – Az alapeljárás tárgya

- 1 Az eljárást megindító keresetében a felperes az alperessel 2016. szeptember 21-én kötött megújulóhitel-szerződésben kikötött kamatláb uzsorás jellege miatti semmisségének megállapítását kimondó ítélet meghozatalát kérte. A fogyasztó a spanyol jogszabályok alapján a kereseti kérelmében elsődlegesen a hitelszerződésnek a kamatláb uzsorás jellege miatti semmisségének megállapítása iránti kérelmet terjeszt elő.
- 2 Ugyanakkor az európai irányelvek és az ezen irányelveket átültető jogszabályok alapján az általános szerződési feltételek (ügyleti kamatok kikötése, tájékoztatás és átláthatóság hiánya miatti) mellőzése és/vagy semmisségének megállapítása iránti kérelmet terjeszt elő.
- 3 [omissis] [Annak megisméltése, hogy a felperes fogyasztónak minősül]
- 4 Az alperes a keresetlevélre vonatkozó válaszadási határidőn belül ellenkérelmet nyújtott be, amelyben azzal érvelt, hogy peren kívüli egyezsége került sor, kifejtve, hogy eleget tett a felperes által a polgári perrendtartás 22. cikke alapján előterjesztett kérelmeknek. A peren kívüli egyezség iránti kérelmet a felperes vitatta arra hivatkozva, hogy a polgári perrendtartás által ilyen esetre előírt meghallgatásra idézték, amelynek keretében a felek előadhatták érveiket.
- 5 Az eljárásban előadott kifogásokból és a rendelkezésre álló bizonyítékokból az tűnik ki, hogy ténylegesen peren kívüli egyezsége került sor, mivel az alperes beleegyezett a szerződés felmondásába és a jogalap nélkül beszédett összegek visszatérítésébe. Az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperes előzetesen faxon keresztül megküldte a szerződés semmisségének megállapítására és a jogalap nélkül beszédett összegek visszafizetésére irányuló követeléseit az alperes részére; az alperes vitatta a követelést, és megtagadta az ügyleti kamatok alkalmazásának elhagyását és a jogalap nélkül beszédett összegek visszatérítését.

MÁSODSZOR. – Az alapügyben felmerülő kérdések

- 6 Amennyiben úgy kell tekinteni, hogy a peren kívüli egyezség a fogyasztó követeléseinek teljes egészében való kielégítése miatt teljesül, a polgári perrendtartás 22. cikke szerint a bíróság egyik felet sem kötelezi a költségek viselésére.
- 7 Előzetes döntéshozatalra kell előterjeszteni tehát azt a kérdést, hogy a polgári perrendtartás 22. cikkében foglalt, a peren kívüli egyezségekre vonatkozó nemzeti szabályozás valamely fogyasztó esetében, illetve a költségek viselésére való kötelezés hiányát illetően sérti-e a 93/13 irányelv 6. cikke (1) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése együttesen értelmezett rendelkezéseit egy olyan eljárásban, amelyben a fogyasztó a tisztességtelen szerződési feltételek (különösen az ügyleti kamatoknak az átláthatóság hiánya miatti) semmisségének megállapítása iránti kérelmeket terjeszt elő, illetve hogy a peren kívüli egyezségekre vonatkozik-e az az elv, amely szerint a tisztességtelen feltételek nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, illetve vonatkozik-e az eladóra vagy szolgáltatóra kifejtett visszatartó hatás elve, következésképpen pedig az eladót vagy szolgáltatót kell kötelezni a költségek viselésére.
- 8 Azt is figyelembe kell venni, hogy a polgári perrendtartásban előírt szabályozás nem teszi lehetővé a bíróság számára, hogy az előzetesen előterjesztett követeléseket vagy [eredeti 4. o.] az eladó, illetve szolgáltató részéről tanúsított rosszhiszemű magatartást értékelje annak érdekében, hogy a peren kívüli egyezség esetén az eladót vagy szolgáltatót kötelezze a költségek viselésére.

HARMADSZOR. – Az uniós jog.

- 9 **A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv**

6. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerződésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, és ha a szerződés a tisztességtelen feltételek kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel továbbra is köti a feleket.

7. cikk

A tagállamok a fogyasztók és a szakmai versenytársak érdekében gondoskodnak arról, hogy megfelelő és hatékony eszközök álljanak rendelkezésre ahhoz, hogy megszüntessék az eladók vagy szolgáltatók fogyasztókkal kötött szerződéseiben a tisztességtelen feltételek alkalmazását.

10 **A 93/13 irányelv huszonnegyedik preambulumbekzdése:** „mivel a tagállamok bíróságainak és közigazgatási szerveinek megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerzödésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását”.

11 Az Európai Unió Bírósága 2016. december 21-i ítélete (C-154/15. sz. ügy)

„[...] 53 A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok előírják, hogy fogyasztókkal kötött szerzödésekben az eladó vagy szolgáltató által alkalmazott tisztességtelen feltételek a saját nemzeti jogszabályok rendelkezései szerint nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve.”

„54 Ezt a rendelkezést azon nemzeti jogszabályokkal egyenértékűnek kell tekinteni, amelyek a nemzeti jogrendben a közrendi szabályok jellegével bírnak (lásd ebben az értelemben: 2013. május 30-i Asbeek Brusse et de Man Garabito ítélet, C-488/11, EU:C:2013:341, 44. pont).”

„56 Az eladókkal vagy szolgáltatókkal szemben kiszolgáltatók helyzetben lévő fogyasztók számára biztosított védelemhez fűződő közérdek jellegére és fontosságára tekintettel tehát a 93/13 irányelv – amint az 7. cikkének az irányelv huszonnegyedik preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből következik – arra kötelezi a tagállamokat, hogy rendelkezzenek megfelelő és hatékony eszközökről annak érdekében, hogy „megszüntessék az eladók vagy szolgáltatók fogyasztókkal kötött szerzödéseiben a tisztességtelen feltételek alkalmazását” (Kásler és Káslerné Rábai ítélet, C-26/13, EU:C:2014:282, 78. pont).”

12 Az Európai Unió Bírósága (harmadik tanács) 2013. december 5-i ítélete

„[...] 30 A tisztességtelen feltételek alkalmazásának mind a fogyasztók, mind pedig a szakmai versenytársak érdekében történő megszüntetése céljából a fogyasztóvédelmi szervezetek részére biztosított eljárási eszközökkel kapcsolatos harmonizáció hiányában az ilyen szabályok [eredeti 5. o.] megállapítása az eljárási autonómia elve alapján az egyes tagállamok belső jogrendjébe tartozik, azzal a feltétellel azonban, hogy e szabályok nem lehetnek kedvezötlenebbek a hasonló jellegű belső jogi esetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve), és nem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jog által a fogyasztóvédelmi szervezetekre ruházott jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve) (lásd analógia útján: 2013. március 14-i Aziz ítélet, C-415/11, 50. pont; 2013. április 18-i Irimie ítélet, C-565/11, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)[...]”

13 Az Európai Unió Bírósága (negyedik tanács) 2020. július 16-i ítélete a C-224/19. és C-259/19. sz. egyesített ügyekben

„96 [...] Mindazonáltal határozni kell arról a kérdéstről, hogy összeegyeztethető-e a tényleges érvényesülés elvével az, hogy az eljárás költségeit a fogyasztónak

visszafizetett összegektől függően a fogyasztóra hárítják, miközben a vitatott szerződési feltétel tisztességtelen jellegét illetően pernyertes lett.”

„98 A jelen esetben a 93/13 irányelv biztosítja a fogyasztó számára azt a jogot, hogy bírósághoz forduljon annak érdekében, hogy megállapítsák valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, és mellőzzék annak alkalmazását. Márpedig az ilyen eljárás költségei megosztása módjának kizárólag a jogalap nélkül fizetett és visszatérítendő összegektől való függővé tétele visszatarthatja a fogyasztót az említett jog gyakorlásától, tekintettel azon költségekre, amelyekkel egy bírósági eljárás járna (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Profi Credit Polska ítélet, C-176/17, EU:C:2018:711, 69. pont).”

„99 [...] A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését, valamint a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy a szerződési feltétel tisztességtelen jelleg miatti semmisségének megállapítását követően a fogyasztót kötelezzék az eljárási költségek egy részének viselésére a jogalap nélkül kifizetett, számára visszatérítendő összegek mértékétől függően, mivel az ilyen szabályozás olyan jelentős akadályt jelent, amely visszatarthatja a fogyasztót a 93/13 irányelvben biztosított, a szerződési feltételek esetlegesen tisztességtelen jellegének hatékony bírósági felülvizsgálatához való jog gyakorlásától.”

NEGYEDSZER. – Az alapjogvita nemzeti jogi háttere

14 A polgári perrendtartás 22. cikke

[...] 22. cikk Az eljárás peren kívüli egyezség vagy okafogyottság miatti megszüntetése.

(1) Amennyiben a kérelemhez és az ellenkérelemhez kapcsolódó körülmények miatt már nem áll fenn a kívánt bírói felülvizsgálathoz fűződő jogos érdek amiatt, hogy a felperes, és adott esetben az alperes követelése az eljáráson kívül kielégítésre kerültek, vagy bármely más okból, e körülményt figyelembe véve, és a felek egyetértése esetén a bíróság hivatalvezetője az eljárást végzésben megszünteti, anélkül hogy a költségek viseléséről határozná.

(2) Ha valamelyik fél azt állítja, hogy továbbra is fennáll a jogos érdek, és indokolással ellátott beadványban tagadja, hogy követeléseit teljesítették volna, vagy egyéb érveket hoz fel, a bíróság hivatalvezetője tíz napon belül bíróság előtti tárgyalásra idézi a feleket, hogy kizárólag e tárgyban meghallgatásra kerüljön sor.

[eredeti 6. o.] A bíróság a tárgyalást követő tíz napon belül végzéssel határoz az eljárás folytatásáról, és az ezen eljárással kapcsolatos költségek viselésére a pervesztes felet kötelezi.

(3) Az eljárás folytatását elrendelő végzéssel szemben nincs helye jogorvoslatnak. Az eljárást megszüntető végzéssel szemben fellebbezéssel lehet élni.

15 A polgári perrendtartás 394. cikke

(1) A megállapítási eljárásokban az elsőfokú eljárás költségeit az a fél viseli, akinek valamennyi kérelmét elutasították, kivéve ha a bíróság úgy ítéli meg – és ezt megindokolja –, hogy az ügyvel kapcsolatban komoly ténybeli vagy jogi kétségek merültek fel.

ÖTÖDSZÖR. – A nemzeti jog értelmezésével és a nemzeti jognak az Európai Unió jogával való összeegyeztethetőségével kapcsolatos, az alapeljárásban meghozandó ítélet szempontjából releváns kérdések. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről.

- 16 Az kell meghatározni, hogy a tényleges érvényesülés elvével összeegyeztethető-e az a korlátozás, amelyet a nemzeti eljárásjog a peren kívüli egyezség esetén lehetővé tesz a költségek viselésére való kötelezés hiánya tekintetében. Vagyis azt szükséges meghatározni, hogy a jogi norma önmagában lehetetlenné teszi-e vagy rendkívül megnehezíti-e a fogyasztók európai jogból eredő jogainak bírósági úton történő érvényesítését azáltal, hogy a fogyasztóval szemben, akinek a jogát elismerték, korlátozást ír elő abban a tekintetben, hogy viselnie kell az eladó vagy szolgáltató jogellenes magatartása miatt indított eljárás költségét; különösképpen a jelen ügghöz hasonló esetekben, amikor a fogyasztó előzetesen érvényesíteni kívánta az eladóval vagy szolgáltatóval szemben a követeléseit, anélkül azonban, hogy e követeléseket ezen alkalommal teljesítették volna, így a fogyasztónak az eljárási költségeket magának kell viselnie, ami nem tűnik észszerűnek.
- 17 A 93/13 irányelv biztosítja a fogyasztó számára azt a jogot, hogy bírósághoz forduljon annak érdekében, hogy megállapítsák valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegét, és mellőzzék annak alkalmazását. Márpedig az ilyen eljárás költségei megosztása módjának kizárólag az alperes perbeli magatartásától való függővé tétele, függetlenül attól, hogy a fogyasztó előzetesen előterjesztette követeléseit, amelyeket nem teljesítettek, visszatarthatja a fogyasztót az említett jog gyakorlásától, tekintettel azon költségekre, amelyekkel egy bírósági eljárás járna (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Profi Credit Polska ítélet, C-176/17, EU:C:2018:711, 69. pont).
- 18 Az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a nemzeti bíróságok előtti peres eljárás költségeinek megosztása – az egyenértékűség és a tényleges érvényesülés elvének tiszteletben tartása mellett – a tagállamok eljárási autonómiájának körébe tartozik.

Állást kell tehát foglalni abban a kérdésben, hogy összeegyeztethető-e a tényleges érvényesülés elvével az, hogy az eljárás költségeit a polgári perrendtartás 22. cikkében szabályozott peren kívüli egyezség esetében a fogyasztónak kell viselnie, különösen olyan esetekben, ha az eladó vagy szolgáltató az előzetesen előterjesztett követeléseket nem teljesítette, ami szükségképpen indokolja a bírósághoz fordulás szükségességét, amely a fogyasztóra nézve költségekkel jár; tekintettel arra, hogy a peren kívüli egyezség értékelése során lényegében teljes

egészében a fogyasztónak az eladó vagy szolgáltató részéről alkalmazott szerződési feltétel tisztességtelen jellege miatti követeléseit vizsgálják. **[eredeti 7. o.]**

- 19 Ez azt jelenti, hogy a polgári perrendtartás 22. cikkében szabályozott peren kívüli egyezség vagy okafogyottság esetében, amikor az említett cikkben előírt tárgyalás megtartása következtében ténylegesen megvizsgálják, hogy a fogyasztó követeléseit az eladó vagy szolgáltató kielégítette-e azáltal, hogy a vitatott kikötés semmisségét elismerte, az eljárási szabályok a költségviselésről való rendelkezés mellőzését írják elő, ami azt jelenti, hogy a fogyasztó maga viseli az eljárás költségeit; ilyen esetben és a fogyasztó elrettentésének elkerülése érdekében figyelembe kell-e venni a fogyasztó kártalanítását, és mellőzni kell-e a polgári perrendtartás 22. cikkének alkalmazását annyiban, amennyiben azt írja elő, hogy az eljárási költségek viselésére egyik felet sem kötelezik, még abban az esetben sem, ha értékeli az eladó vagy szolgáltató által a fogyasztó előzetesen előterjesztett követelése kapcsán tanúsított rosszhiszemű magatartást, és minden esetben az alperes pénzintézetet kell-e a perköltségek viselésére kötelezni?
- 20 E bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 93/13 irányelvből következő azon elvre, miszerint a tisztességtelen feltételek nem jelentenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, valamint a visszatartó hatás elvére tekintettel a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy peren kívüli egyezség esetén a fogyasztó viselje az eljárási költségeket, amennyiben valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellege miatti érvénytelenségét az eladó vagy szolgáltató elismeri. Az iratokból ugyanis kitűnik, hogy a polgári perrendtartás 22. cikkének alkalmazása azzal járhat, hogy az eladót vagy szolgáltatót nem kötelezik valamennyi perköltség viselésére, ha lényegében a fogyasztó által a tisztességtelen szerződési feltétel semmisségének megállapítása iránti kérelmet az eladó vagy szolgáltató teljes egészében elismeri, és ezenkívül bizonyíték van arra, hogy a fogyasztó előzetesen ugyanilyen értelmű követeléseket kívánt érvényesíteni, anélkül hogy az eladó vagy szolgáltató azoknak eleget tett volna; így a fogyasztó kénytelen bírósághoz fordulni, anélkül azonban, hogy ezt követően a peren kívüli egyezség esetén a költségeinek megtérítéséhez való jogát elismernék.
- 21 Végül úgy tűnik, hogy a polgári perrendtartás 22. cikkében előírt, költségekre vonatkozó szabályozás, amely a nemzeti ítélkezési gyakorlat által elfogadott értelmezés szerint nem teszi lehetővé az alperes költségviselésre kötelezését indokoló különleges körülmények fennállásának értékelését, ami alkalmas arra, hogy visszatartsa a fogyasztót a semmisség megállapítása iránti kereset benyújtásától abban az esetben, ha viselnie kell a perköltségeket az eladó vagy szolgáltató magatartásától függően, mégpedig ha az úgy dönt, hogy a fogyasztó követeléseit peren kívül kielégíti.

A fentiekben kifejtett érvek alapján,

[omissis]

ELRENDELEM,

Az eljárás felfüggesztését, és az alábbi, a jogvita eldöntése szempontjából kulcsfontosságú kérdésnek az Európai Unió Bírósága elé terjesztését:

AZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉS:

A fogyasztóknak a tisztességtelen szerződési feltételekkel szembeni, a 93/13/EGK irányelv alapján előterjesztett igényei kapcsán, peren kívüli egyezség esetén a *Ley de Enjuiciamiento Civil* (polgári perrendtartás) 22. cikke azt írja elő, hogy a fogyasztó viseli a per költségeket, tekintet nélkül az eladó vagy szolgáltató által előzőleg tanúsított, az előzetesen előterjesztett követelések kielégítését elmulasztó magatartásra. Ez a spanyol eljárási szabályozás olyan jelentős akadályt képez-e, amely visszatarthatja a fogyasztót attól, hogy a szerződési feltétel vélhetően tisztességtelen jellegének hatékony bírósági felülvizsgálatához való jogával éljen, **[eredeti 8. o.]** és amely sérti a tényleges érvényesülés elvét, illetve a 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését?

[omissis][Záró eljárásjogi rendelkezések]